

VĂN MÃI YÊU ĐÒI

Phan Hùng

Cóc cách cóc cách, tiếng ai trên đường vắng tiếng vọng hoài không
thôi. Nhìn về phía xa xôi, đáng ai đi nguệch ngoạc, kẻ
bao dòng thăng tấp vẽ vô vàn dấu yêu. Ngày lại ngày tiếp
nối, người nghĩ gì người ơi, người vẽ nên khung trời, ước mơ không có
được chiếc gậy cùng người bước dập dù từng bước đi. Ô kìa còn bao
nhiêu, bao nhiêu là nốt nhạc, dấu thăng nằm ngơ ngác, dấu giáng trầm mênh
mông. Mỗi ngày người vẫn thế người viết về quê
hương, điệu dân ca đồng lúa, với mênh mang câu hò. Người
viết về thôn xóm, với bao nhiêu ân tình, người nông dân chân đất, với
tâm hồn trắng trong. Người viết lên mặt đất, những nốt nhạc không
lời, dấu răng mang khuyết tật, vẫn yêu đồi mê say.